

Gymnázium Přírodní škola, o.p.s
Profilová práce — třída Mí
Nižší stupeň studia
2017/2018

Matyáš Spěváček

**Jozef Firla a jeho příběh za
2. světové války, oběti války**

Vedoucí práce: Mgr. Štěpána Čiperová

Datum odevzdání: 23.11.2017

OBSAH

Úvod	3
Cíle	3
Metody	3
Postup	4
Příběh Josefa Firly	5
Válečné příběhy Josefa Firly ve vzpomínkách mé babičky Lenky Urbanové	5
Vzpomínky blízkých.....	6
Ing. Josef Firla - životopis.....	7
Válečné období	8
Československá samostatná obrněná brigáda.....	9
Život v komunistickém režimu	10
Oběti 2. Světové války	11
2. světová válka - konflikt	11
Vojenské oběti.....	11
Civilní oběti.....	12
Oběti holocaustu	13
Grafy.....	14
Vojenské oběti	14
Civilní oběti.....	15
Závěr	16
Seznam zdrojů a literatury	17
Přílohy	18

ÚVOD

Moje práce se zabývá příběhem mého pradědy Josefa Firly, který byl ve 2. světové válce donucen bojovat za německou armádu. Pak ale přeběhl k československým oddílům v Británii. Během války bojoval v několika významných bitvách jako pěšák.

Tuto práci jsem si vybral, protože se hodně zajímám o 2. světovou válku. Navíc, když se praděda vracel domů, se kvůli komunistickému režimu se svými tajemstvími nikomu nesvěřoval a mně přišlo líto toho, že by se na to zapomnělo. Takže to dělám tak trochu kvůli jeho odkazu, aby na něj jeho potomci mohli být hrdí. A nakonec pro lidi, které toto téma zajímá a chtěli by se chtěli dozvědět něco zajímavého.

Mým cílem je shromáždit co nejvíce informací například o tom, kde a kdy můj praděda bojoval nebo jak se dostal do Anglie. To chci udělat se spoluprací s různými vojenskými úřady. Jako vedlejší práci chci navíc udělat jednoduché grafy obětí tohoto světového konfliktu.

CÍLE

- Vypátrat a sepsat příběh mého pradědy, který bojoval za československý sbor v Anglii v 2. světové válce.
- Zmapovat všechny oběti druhé světové války a zaznamenat je do grafů. Zařadit je do kategorií jako oběti vojenské a civilní.
- Porovnat, jaké ztráty byly v jednotlivých zemích světa a jak se lišily ztráty vojenské, civilní a oběti holocaustu.

METODY

Nejprve se chci poptat blízkých Josefa Firly, tedy jeho dvou dcer (Lenka Urbanová, Vlasta Landsingerová) a jeho vnučky (Lenka Spěváčková) a zjistit, jestli neznají něco důležitého z jeho života. Důležitější však bude napsat do nějakého centra pro veterány. Tam by mě pak mohli odkázat na nějaký státní historický útvar, kde bych zjistil mnohem více o mém pradědovi.

Ohledně grafů, týkajících se obětí 2. světové války, bych chtěl co nejvíce informací získat čtením literatury zabývající se tímto tématem. Disponuji také množstvím dokumentárních filmů, které jsem si pro tento účel nedávno zakoupil.

POSTUP

Nejprve jsem začal pátrat po rodinných kruzích. Moje babička, jeho dcera, téměř nic nevěděla, protože praděda po návratu do Čech skoro nic před svými dětmi neprozradil. Báł se totiž, že by ho nový komunistický režim uvěznil. Nikde o svém působení ve Velké Británii nemluvil a rozhodně ne před svými dětmi. Bohužel zemřel těsně před listopadovou revolucí v roce 1989 a na otevřenou komunikaci o tom, co prožil za 2. světové války v rodině nikdy nedošlo. Babička si pamatovala jen dvě historiky, které se týkaly válečných zážitků a boje o holý život.

Na základě mých dotazů si babičky sestra, dcera Josefa Firly, Vlasta Landsingerová vzpomněla, že při vyklízení bytu rodičů našli nějaké dokumenty o tom, kde bojoval. Sdělila mi, že dokumenty vyhledávala rodina pradědova mladšího bratra, který byl snad po celou dobu druhé světové války spolu s pradědou ve stejném armádním oddíle. Po reáliích pátrali po roce 1989, kdy zemřel bratr Josefa Firly - Ervin Firla a jeho manželka si vyřizovala vdovský důchod. V té době už byla aktivní účast ve 2. světové válce hodnotou, která byla zřejmě i finančně oceněna.

Myslel jsem si, že po pádu Československa utekl přes Polsko do Anglie. Ve skutečnosti byl Josef Firla donucen vstoupit do německé armády. Jako německého vojáka ho pak poslali do Afriky, kde se následně během bitvy vzdal britské armádě. Dozvěděl jsem se také, že pobýval v zajateckém táboře v Alžíru, odkud následně odjel do Anglie. Tam se přihlásil k československé armádě, za kterou následně bojoval.

Z rodinných okruhů jsem se ve svém výzkumu přesunul do okruhů státních. Napsal jsem proto mail panu Milanu Bachanovi, vedoucímu oddělení péče o válečné veterány. Po pár dnech mně odepsal, že oddělení pro válečné veterány nemá žádný archiv, kde by mohl vyhledat jakékoli informace o Josefu Firlovi a doporučil mi obrátit se na Vojenský ústřední archiv v Praze. Napsal jsem tam tedy žádost. Následně mi odepsal pan Mgr. Josef Jikeš, ředitel Vojenského ústředního archivu. Mojí žádost přijal a prý bude vyřízena v zákonné lhůtě (do 30 dnů od obdržení žádosti).

PŘÍBĚH JOSEFA FIRLY

Zde vám přináším příběh mého pradědečka Josefa Firly, jak se mi ho podařilo poskládat z vyprávění mých příbuzných (především jeho dvou dcer a vnučky), z materiálů z Vojenského archivu a z dokumentů a fotografií, které jsem získal od širší rodiny z pozůstalosti.

VÁLEČNÉ PŘÍBĚHY JOSEFA FIRLY VE VZPOMÍNKÁCH MÉ BABIČKY LENKY URBANOVÉ

První příběh – ústup přes řeku: Praděda dělal radistu v jedné britské jednotce. Nosil na sobě těžký přístroj, aby se mohl spojit s velením. Když jednou bojoval ve Francii, dostala jednotka rozkaz k ústupu. Naneštěstí jim ústupovou cestu zahradila řeka. Nebyla moc široká, zato velmi prudká. Němci už se blížili a tak dal velitel rozkaz vojákům, aby přeplavali řeku. Většina vojáků včetně mého pradědy neuměla plavat. Nechtěli lézt do řeky a velitel jim musel vyhrožovat. Nakonec však všichni skočili do řeky a začali plavat. Můj praděda na sobě stále měl ten těžký přístroj, který ho táhl dolů. Pár silných vojáků proud strhnul a oni se utopili. Všichni bojovali o život a snažili se dostat na druhý břeh. Mé babičce vyprávěl, že bylo strašné vidět ty vojáky topit se a řekl si, že takhle neskončí. Začal mávat rukama i nohama jako o život. Nakonec, ani neví jak, se dostal na druhý břeh. Zvládl přeplavat řeku a přežil rychlý ústup.

(Lenka Urbanová – ústní sdělení dne 15.4.2017)

Druhý příběh – záchrana života: Odehrál se zřejmě opět ve Francii. Jeho jednotka se měla za úkol ubránit a udržet pozice proti silnému německému protivníkovi. Rozpoutala se krvavá bitva. Padlo hned několik jeho kamarádů a krev a bezmoc byla všude. Praděda se bál o svůj život, protože hodně vojáků kolem něj umíralo. Rozhodl se udělat něco nehrdinského a přesto statečného. Sebral střepinu z granátu ze země. Touto střepinou si přesekl dva prsty na ruce, takže mu visely jen na kůži. Muselo to ukrutně bolet, ale díky tomu ho ihned odvezli do zázemí, kde mu to doktor musel ošetřit, takže se v té kritické chvíli vyhnul bitvě. Byl naprosto přesvědčený, že mu toto nehrdinské rozhodnutí zachránilo život. Po vyléčení zranění opravdu zjistil, že opravdu hodně lidí z jednotky zemřelo. Síla tohoto příběhu je v tom, že praděda nebojoval jen za vlast, ale i za svůj život.

(Lenka Urbanová – ústní sdělení dne 15.4.2017)

Tyto příběhy vyprávěl opakovaně svým dětem, protože patřily k těm nejsilnějším zážitkům z války, k zážitkům blízkosti smrti. Jeho děti obdivovaly silnou

vůli k životu, schopnost se rozhodnout pro neobvyklý čin, i zpochybnění, kdy a co je vlastně hrdinství, které z příběhů cítily.

VZPOMÍNKY BLÍZKÝCH

Dcera Lenka Urbanová: „Tatínek se celý život něco nového učil. Jakmile se naskytla příležitost, ptal se odborníků, jak se co dělá – takhle se naučil spoustu řemeslných prací. Hodně četl odborné knihy a měl rád techniku a historii. Při práci, nebo když odpočíval, poslouchal cizojazyčné stanice. Sám říkal, že se rád schází s lidmi chytřejšími než on, že každý má nějaký názor, něco ví. On se o tom s nimi baví a dává si všechny ty střípky dohromady. Měl rád technické novinky. Byl to veselý a zábavný člověk, rád bavil společnost a obdarovával příbuzné.

Když jsme byli děti, vymýšlel nám zvláštní vtipné pohádky s poučným příběhem, v autě jsme vždycky zpívali písničky. Normálně hodně pracoval nebo studoval, ale když jsme byli nemocní, moc hezky o nás pečoval. V zimních měsících, kdy bylo v našem pokoji chladno, nám každý večer skládal na zemi spací pytle z vlněných vojenských dek. Držely výborně.“

(Lenka Urbanová, ústní sdělení dne 21.9.2017)

Vnučka Lenka Spěváčková: „Děda zemřel, když jsem byla ještě dítě, ale pamatuji si na něj moc dobře. Jeho svět mě fascinoval. Ve svém pokoji měl malou hodinářskou pracovnu a spoustu starých hodin a hracích strojků. Také nějaké sošky a staré dokumenty. Při jedné z mých posledních návštěv jsem s ním v tomhle pokoji mohla uklízet a při tom jsme si moc hezky povídali. Děda mi vysvětloval, proč se učí cizí jazyky, že je to brána do světa. Vyprávěl mi o historii, jak ho baví vidět, které osobnosti a události mění svět. Ukazoval mi staré knihy a sošky. Byla tam také soška Napoleona. Děda mi o něm vyprávěl a zakončil příběh slovy: “Vypadal jako malý člověk, ale byla v něm velká síla. Nikdy nepřestaň věřit, že dokážeš velké věci.“ Tu Napoleonovu sošku mám pořád doma, na památku.

Vím, že nám vyprávěl vymyšlené pohádky. Naše oblíbená byla „O kulhavé princezně“ a moc mě mrzí, že už si nikdo nepamatuje, jak to bylo. Vím, jen, že se chtěla vdát, byla krásná i chytrá, ale kulhala. Nápadníci ji vyzývali k tanci a ona to nakonec nějak zaonačila, že už vůbec nevadilo, že kulhá. Ten správný princ se do ní zamiloval a vzali se. Jen vím, že to bylo opravdu vtipné.“

(Lenka Spěváčková, ústní sdělení dne 22.9.2017)

ING. JOSEF FIRLA – ŽIVOTOPIS

Josef Firla se narodil 10.12.1920 v Životicích ve Slezsku. Pocházel z chudé hornické rodiny. Otec Alois byl horníkem. Matka Ludwika se starala o pět dětí. Josef byl nejstarší ze synů. Měl sestry Štěpánku a Marušku a dva bratry Ervina a Ericha. Maruška zemřela v 6 letech na zápal plic.

Po základním vzdělání ve škole nastoupil velmi mladý do uhelných dolů, kde měl pracovat jako horník. Hornická práce se mu moc nelíbila a snil o tom, že se něčím vyučí. S otcem proto hledali v okolí možnost dalšího vyučení, uvažoval například o učení na číšníka. Nakonec se mu zalíbila příležitost stát se hodinářem. V roce 1935 až 1938 se učil na hodináře v hodinářství pana Povady v Lazích. V roce 1938 do jeho života zasáhly předválečné události, protože území Sudet, kde žil, bylo zabráno Německou říší. Na hodináře se učil dál, nyní navštěvoval pokračovací školu v Orlové a v roce 1941 po složení zkoušek se stal hodinářským tovaryšem. V té době se zamiloval a měl známost s dívkou Amálií.

V roce 1941 bylo obyvatelstvo ve Slezsku donuceno přihlásit se k německé národnosti, a proto byli roku 1942 Josef i jeho bratr Ervin odvedeni do německé armády. Josefovi bylo tehdy 21 let. Oba bratři cítili silnou národní hrdost a nechtěli se smířit s údělem německého vojáka. Proto se při první příležitosti nechali zajmout a v roce 1943 přešli k anglické armádě, kde bojovali až do května 1945. Josef byl u spojovacího pluku.

Po druhé světové válce se rozhodl, že chce zůstat v Praze, která v jeho očích nabízela nové příležitosti. Měl touhu vymanit se z chudého venkovského prostředí a ještě se ve svém životě posunout dál. Proto si sehnal v Praze pokoj v podnájmu a zaměstnání v hodinářství. V únoru roku 1946 se oženil se svou dívkou Amálií Valoškovou, která na něj čekala. Celou dobu války spolu udržovali vztah písemně. V témže roce se narodila dcera Lenka a v roce 1949 dcera Vlasta. S rodinou zůstali žít v Praze.

Jako příslušník československé armády v zahraničí absolvoval Kurz čs. zahraničního vojska v Praze na Nerudově státním reálném gymnáziu, který dokončil maturitou v roce 1946..

V roce 1947 získal mistrovskou zkoušku v hodinářském oboru a otevřel si vlastní hodinářský a zlatnický obchod ve Veletržní ulici v Praze. Bohužel si ale svůj vysněný obchod dlouho neužil, protože mu byl v roce 1948 odebrán. Poté si musel hledat další zaměstnání. Nastoupil do Výzkumného ústavu těžkého strojírenství (později Výzkumný ústav pro stavbu strojů) v Běchovicích do oddělení měřících přístrojů a jemné mechaniky. Ve volném čase se dál věnoval opravě hodinek pro známé.

Vzhledem k tomu, že byl pro komunistický režim živnostníkem, měl obavy o studijní možnosti svých dětí. V roce 1960, kdy přecházela starší dcera Lenka na střední školu, požádal na obecním úřadě ve Slezsku, kde se dcera narodila, o vydání nového rodného listu z důvodu ztráty původního dokumentu. Podařilo se mu zařídit změnu jeho původního povolání, takže v kolonce nestálo živnostník, ale jemný mechanik.

Za komunistického režimu se stále snažil dále vzdělávat, udržoval si znalost angličtiny a němčiny poslechem zahraničního rozhlasu a čtením cizích časopisů. Zajímal se i o další možnosti vzdělání a obory. Dálkově vystudoval ČVUT v Praze a v roce 1964 se stal strojním inženýrem. Ve Výzkumném ústavu zastával vedoucí funkci. Protože ho zajímaly starožitnosti, začal tento obor kolem roku 1970 studovat, navštěvoval kurzy a četl odbornou literaturu. Věnoval se především starým hodinám, mincím a šperkům. Následně odešel z Výzkumného ústavu a nastoupil jako vedoucí starožitnictví družstva Soluna v Dlážděné ulici a poté v hodinářství Soluna Na příkopech.

Zemřel náhle na infarkt myokardu 15.9.1988.

(dokumenty z rodinné pozůstalosti, dokumenty z Vojenského ústředního archivu Ministerstva obrany ČR, Lenka Urbanová, Vlasta Firlová – dcery Josefa Firly – ústní sdělení, e-mailová komunikace září 2017)

VÁLEČNÉ OBDOBÍ

V době připojení Těšínska k Německé říši v roce 1938, Josef Firla právě dokončil učební obor hodinář. Do roku 1940 krátce pracoval jako horník na dole Suchá v Dolní Suché. Od roku 1940 do 7.10.1942 byl zaměstnán jako hodinář u různých firem v Radvanicích, Orlové a Třinci. Při soupisu obyvatel v květnu roku 1942 byl pod nátlakem zapsán jako Volklista a přiřazen k německé národnosti. Na základě toho byl 10.10.1942 odveden do německé armády.

Pro zjištění národnostních poměrů provedli Němci už v prosinci 1939 policejní registraci obyvatelstva. Na úředním formuláři měli občané určit národnost, k níž se hlásí. Část obyvatel Těšínska se přihlásila k slezské národnosti. V okupačním okrese Těšín se k této národnosti prohlásilo asi 45% obyvatel. V roce 1942 byli občané hlásící se ke slezské národnosti donuceni podat žádost o udělení „Volklisty“, jak se začalo říkat průkazům, potvrzujícím zápis do německého národního soupisu. Kdo tak neučinil, vystavoval se nebezpečí postihu s hrozbou deportace do koncentračního tábora a ztráty majetku. Slezan (Šlonzák) byl prohlášen z úřední moci za Němce, který zapomněl na svou starou vlast. (www.forum.valka.cz/Nemecka-volklista)

Základní vojenskou službu prodělal od 10.10.1942 v Augsburgu u praporu 51 86 a byl přiřazen do útvaru Panzer-Brigade. V dubnu 1943 byla jeho jednotka povolána do Afriky. Zhruba jeden měsíc pobýval v německé motorizované jednotce, ale přímého boje se neúčastnil. 12.5.1943 se nechal zajmout Angličany v Tunisku. Byl poslán do zajateckého tábora v Alžiru, kde pobýval od 12.5. do 29.9.1943. K československé armádě se přihlásil v červnu 1943 a 2.9.1943 byl po prověřovacím šetření doporučen k přijetí. Od 29.9.1943 byl odveden do Anglie a zařazen do čs. branné moci u NT v Anglii. Výcvik prodělal v Sausen on Sea a poté byl 10.3.1944 přiřazen ke spojovací rotě pod vedením majora Reitingera, kde sloužil jako

telegrafista a mechanik u motorizované roty 4 praporu předzvěstného oddílu. S tímto oddílem československé armády se po vylodění ve Francii účastnil dalších bojů o Dunkerque.

Na začátku května 1944 byla československá brigáda vyslána do bojů, aby oblehla francouzský přístav Dunkerque, kde se nacházelo asi 12.000 německých vojáků. Českoslovenští vojáci začali 7.10.1944 obléhat město spolu s britskými a francouzskými vojáky. 23.4.1945 byla část brigády uvolněna a převezena k Plzni. Tam odjel i Josef Firla. Bitva o Dunkergue nakonec skončila 9.5.1945, kdy se zbytek Němců vzdal.

7.5.1944 získal oprávnění nosit československou vojenskou pamětní medaili číslo 5406 – vydalo Ministerstvo národní obrany v Londýně. Byl také vyznamenán československou medailí za chrabrost a československou pamětní medailí se štítkem VB. Začátkem května přijel s československou jednotkou do Plzně. Dál už se ale nedostal, jelikož Sovětský Svaz zakázal americkým vojskům postupovat dál na Prahu. Dosáhl hodnosti desátníka. Demobilizován byl 17.10.1945.

(Vojenský ústřední archiv Ministerstva obrany ČR)

ČESKOSLOVENSKÁ SAMOSTATNÁ OBRNĚNÁ BRIGÁDA

Od roku 1940 v Anglii působila 1. čs. smíšená brigáda. V roce 1943 odešli někteří velitelé této brigády na východní frontu. V září 1943 tedy v Anglii vznikl nový útvar s názvem Československá samostatná obrněná brigáda pod velením Aloise Lišky. Bylo v ní okolo 4000 československých vojáků. V rámci brigády existovalo velitelství s Brigádní štábní rotou, dva tankové prapory, 1. dělostřelecký pluk, Motorizovaný prapor, Motorizovaný předzvědný oddíl, Oddíl kanónů proti útočné vozbě, Protiletadlová baterie, Ženíjní rota a Spojovací rota, kde byl Josef Firla. Tvořili ji Britské tanky Cromwell, Challenger a Crusader. Jejím nejtěžším úkolem byla bitva o Dunkergue.

Brigáda se neúčastnila vylodění v Normandii, kvůli předpokládaným velkým ztrátám, které by brigáda nebyla schopna nahradit. Později se vylodila u francouzských břehů a dostala se pod velení Bernarda Montgomeryho. Ten jí dal za úkol dobýt obležený přístav Dunkerque. Brigáda tedy vystřídala neúspěšné Kanaďany a oblehla přístav. V přístavu se nacházelo 12.000 německých vojáků, včetně 2000 příslušníků Waffen-SS. První útok byl proveden 28.10.1944 na výročí vzniku republiky a celkem se vydařil. Němce se povedlo zaskočit, takže ztratili skoro 500 mužů. Spojenci jen 11 vojáků. Na druhý útok z 5. 10 1944 se Němci připravili. Útok si vyžádal asi 30 mrtvých Čechů a Němci se pokusili i o protiútok, který byl naštěstí odražen spojeneckým letectvem. 18. dubna byl vytvořen oddíl 200 československých vojáků pod velením podplukovníka Sítka. Ten se 9. května dostal

do Plzně, ale dále už nesměl. Tentýž den kapitulovala i německá posádka v Dunkerque.

(https://cs.wikipedia.org/wiki/Československé_pozemní_jednotky_na_Západě_1939-1945)

ŽIVOT V KOMUNISTICKÉM REŽIMU

Praděda se naštěstí vyhnul přímým komunistickým represím v padesátých letech proti vojákům ze západní fronty, zřejmě proto, že nebyl vyšším důstojníkem. Přesto měl nepochybně ztížený veřejný a profesní život. Žil nepolitický život v ústraní. Postupně se mu podařilo získat lepší vzdělání a nakonec zastával i vedoucí funkci ve Výzkumném Ústavu, to bylo ve svobodnějších šedesátých letech. Pak však, zřejmě jako nesouhlas se vstupem sovětských vojsk v roce 1968, z ústavu odešel.

O obtížnosti jeho života za minulého režimu svědčí řada dokumentů (viz přílohy), které jsem získal z Vojenského ústředního archivu v Praze. Praděda si v roce 1978 zažádal o vydání „Osvědčení o účasti na národním boji za osvobození“. Součástí řízení byla řada dokladů a doporučení, jako například:

- žádost k ministru obrany ČSSR o povolení výjimky (protože před vstupem do čs. zahraniční armády konal službu v německé armádě)
- doporučení k vydání osvědčení od Skupiny pro vydávání osvědčení Ministerstva národní obrany (MNO)
- vyjádření kádrové správy MNO
- vyjádření Městského národního výboru (MNV) v Havířově
- vyjádření Obvodního národního výboru v Praze 6
- doporučení MNV v Praze 6
- vyjádření Obvodní vojenské správy (OVS) v Praze 6 - Služebně politická charakteristika poddůstojníka v záloze
- potvrzení tří spolubojovníků ze zahraniční armády v Anglii

Přesto však požadované osvědčení nezískal, ve zdůvodnění je zdůrazněna jeho politická neangažovanost, aktivní nezapojení do veřejného života, nevyužívání získané kvalifikace a odchod ze zaměstnání po roce 1968. Myslíme si však, že toto jsou pouze zástupné důvody a že hlavním důvodem bylo, že působil v armádě na západě. Potvrzení, že praděda byl účastníkem národního odboje za osvobození získal až posmrtně po revoluci, v roce 1990.

(dokumenty z Vojenského ústředního archivu Ministerstva obrany ČR)

OBĚTI 2. SVĚTOVÉ VÁLKY

Druhá světová válka byla dosud největším a nejkrvavějším konfliktem. Během války proti sobě bojovalo mnoho států. Tento válečný konflikt zasáhl do života všech lidí. Těch co bojovali, byli utlačovaní, ale i těch, co žili obyčejné životy na vesnicích. I na příběhu mého pradědy je vidět, jak se jako velmi mladý musel potýkat s realitou války. Zdá se mi, že vzhledem k tomu, co vše zažil – tlak na přijetí německé národnosti, odvod do německé armády, úmyslné zajetí Angličany, zajatecký tábor, bitvy u Dunkerque - měl štěstí, že se vrátil z 2.světové války živý. I proto mi připadá důležité připomenout si, kolik lidí své životy ztratilo.

2.SVĚTOVÁ VÁLKA - KONFLIKT

Německo bídačila krize, a díky prohrané První světové válce muselo platit obrovské reparace. Toho využil nacistický vůdce Adolf Hitler a stal se německým kancléřem. V roce 1938 obsadil Československo. 1. září pak napadl Polsko a rozpoutal tím válku. Bojovalo se v celé Evropě a v Africe. Německo první polovinu války vyhrávalo a obsadilo většinu Evropy. Nakonec ho však porazila materiální převaha spojenců. Bojovalo se i v Pacifiku a Číně, kde bojovalo císařské Japonsko proti USA, Číně a Evropským koloniím. Právě tam 2. Září 1945 konflikt skončil použitím nejničivější zbraně, která tehdy existovala, atomové bomby. Zemřela spousta lidí a Evropa byla v troskách.

VOJENSKÉ OBĚTI

Ve válce bojují vojáci. Právě vojáci bojují a umírají za svoji vlast a svoje rodiny.

Ve 2. světové válce zemřelo nejvíce vojáků na sovětské straně. Dohromady zemřelo 11 milionů vojáků převážně v boji s Němci, ale i s Finy a Japonci. Nejkrvavější byla bitva u Stalingradu v roce 1943, kde zemřelo 1,1 milionů Sovětů. Další krvavá bitva proběhla u Kurska, kde zemřelo téměř 1 milion Sovětů.

Druhé největší ztráty mělo Německo, které ztratilo 3,5 milionů vojáků. Většina z nich padla v boji ze SSSR na východní frontě. U Stalingradu jich bylo hodně obklíčeno a zabito (celkem asi 700 000 vojáků).

Čína ztratila v bojích s Japonci 3.5 milionů vojáků.

Japonsko ztratilo 3,2 milionů vojáků

Amerických i Anglických vojáků zemřelo podobně. Amerických vojáků zemřelo 400 tisíc především v evropské kampani. Ve válce s Japonskem jich zemřelo méně.

Spojené království ztratilo v Evropě, Africe i Asii 380 tisíc vojáků. Její dominia, tedy Kanada, Austrálie, Nový Zéland a Jižní Afrika, ztratila dohromady asi 190 tisíc vojáků.

Itálie ztratila 320 tisíc mužů především v Africe. Stejně tak ztratilo vojáků i Rumunsko, Maďarsko nebo Jugoslávie.

Bitva u Stalingradu

Bitva u Stalingradu je bitvou, která ve 2.světové válce znamenala velké vojenské ztráty na straně Sovětského svazu a Německa a byla nejtěžší porážkou německé armády. Byla to rozhodující porážka nacistického Německa, která měla velký vliv na porážku Německa. Proto jsem si ji vybral k podrobnějšímu popisu.

Německé armádě se v první polovině války tj. v letech 1940-1942 dařilo rychle postupovat na sovětské území. Německým triumfem mělo být dobytí Moskvy, což se jim však v roce 1942 nepodařilo.

Proto se Hitler rozhodl obsadit ropná pole na Kavkazu, která byla pro Sověty velmi důležitá. 28. června 1942 zahájili Němci plán Blau. Ten počítal s rozdělením armád na skupinu A, která zamířila na Kavkaz a skupinu B, která kryla jejich křídlo útokem na Stalingrad, kterou vedl generál Paulus. Před Stalingradem bylo rozdrčeno hned několik sovětských armád, které se snažili Němce zastavit. Němci se stále blížili ke Stalingradu. Luftwaffe začala město bombardovat, takže z města se staly ruiny. Němci zaútočili na město, ale ruiny domů jim bránili v postupu. Sověti zatím výrazně posílili město. Bojovalo se o každou píď země. Stalingrad se stále držel a Hitler zuřil. Němci už město skoro ovládli. Sověti však začali operaci Uran a zaútočili na německá křídla, která bránili němečtí spojenci Rumuni, Maďaři a Italové. Ti byli Sověty rychle smeteni a obklíčeni a kruh kolem Paulusovy armády se uzavřel. Němci se pokusili probít k Paulusovi v čele s generálem Mansteinem, ale neuspěli. 10. ledna 1943 začal útok, který měl definitivně rozdrtit obklíčené Němce. 31. ledna se vzdal Paulus a 2. února i ostatní vojáci. Následně museli ustoupit i jednotky útočící na Kavkaz, aby nebyly také obklíčeny.

CIVILNÍ OBĚTI

I když ve válce bojovali vojáci, umírali civilisté mnohem víc. Právě je zabíjel hlad, bombardování nebo zvěrstva vojáků.

Nejvíce civilistů zemřelo na sovětské straně. Hovoří se až o 16 milionech lidí. Téměř všichni zemřeli díky německým zvěrstvům. Nejohroženější bylo obléhání Leningradu. Němci a Finové oblehli město. 650 tisíc lidí zemřelo hladu nebo umrzlo.

Čína přišla o 8,2 milionů občanů díky japonským vojákům. Nejznámější je Nankingský masakr. Japonci bylo zmasakrováno na 450 tisíc nevinných obyvatel.

Po tom co bylo obsazeno Polsko, začali masové popravy lidí, především židů. Dohromady jich zemřelo 5 milionů. Po obsazení trpěli i Jugoslávci, kterých zemřelo 1,4 milionu.

Německo ztratilo méně civilistů než vojáků, ale přesto to byla velká rána. Asi 520 tisíc zahynulo při záměrném bombardování Američanů, kteří chtěli německou kapitulaci. Mnoho dalších civilistů zemřelo rukou Sovětů, kteří se mstili za své mrtvé rodiny. Dohromady zemřelo na 3 miliony civilistů.

Hodně civilistů v nizozemské Východní Indii zemřelo díky japonským zločinům. Skoro 3 miliony domorodců.

Japonsko mělo 800 tisíc mrtvých civilistů. Více než polovina z nich zemřela kvůli americkému bombardování, včetně 2 atomových bomb. Ty byly shozeny na Hirošimu a Nagasaki. Hodně lidí zde zemřelo i na následnou radiaci po válce.

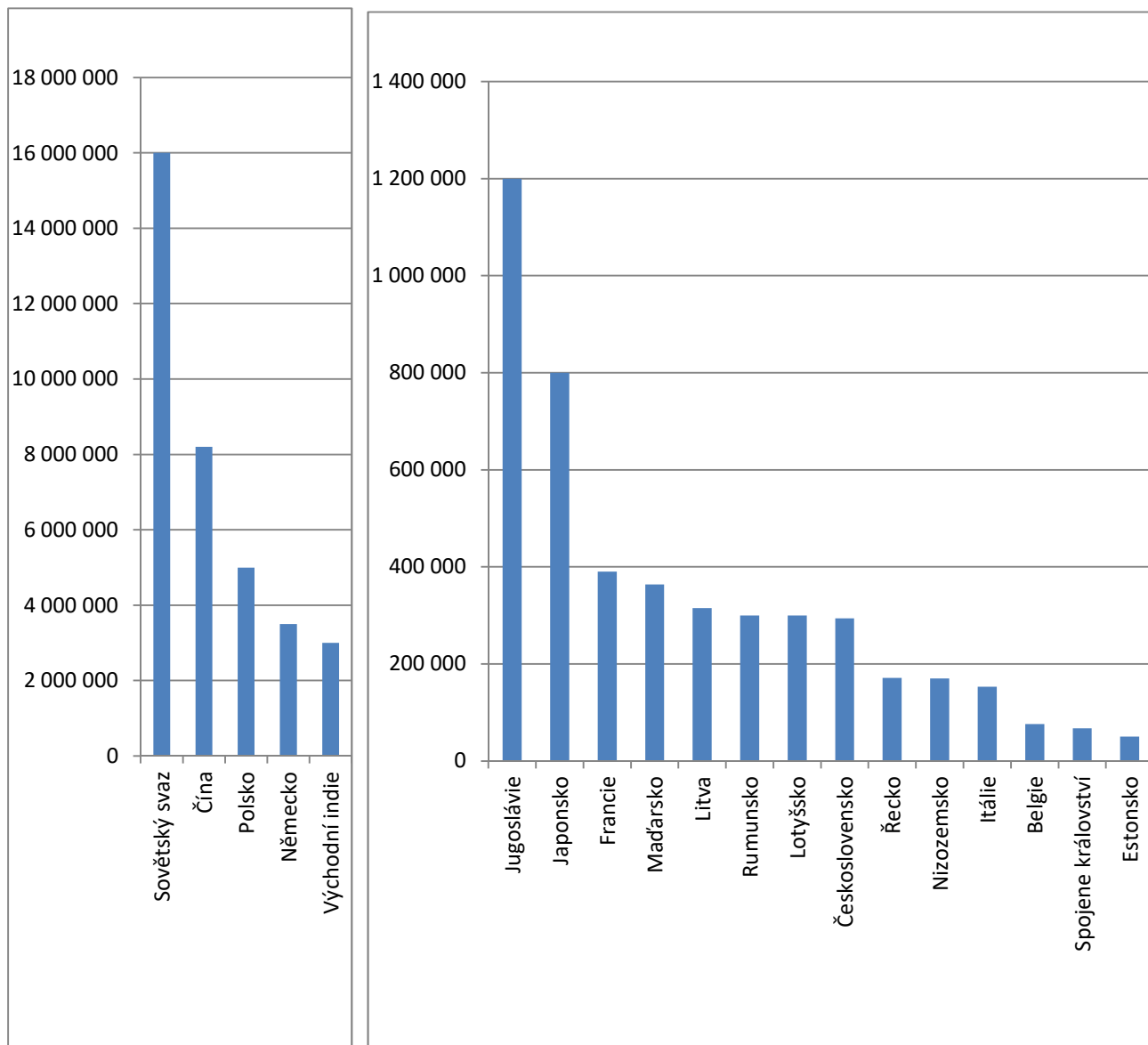
OBĚTI HOLOCAUSTU

Součástí Hitlerova plánu pro obsazení světa bylo i totální vyhlazení světového židovství. Začal stavět ukrutné koncentrační tábory, kde všechny Židy zabíjel jako zvířata. Celkem bylo zabito 6 milionů Židů, 2,7 milionů Poláků, 700 tisíc Sovětů a tisíce v dalších 17 zemích. Dohromady bylo 6 koncentračních táborů a všechny byly v Polsku. Nejvíce lidí zemřelo v Osvětimi (2-3,5 milionů obětí). Druhý nejhorší byla Treblinka (870 tisíc mrtvých). Další tábory byly Belzec, Majdanek, Sobibor a Chelmno. Byly také ghetta, kde židé přebývali. V těch zemřelo také mnoho lidí. Na území Protektorátu Čechy a Morava se nacházelo Terezínské ghetto.

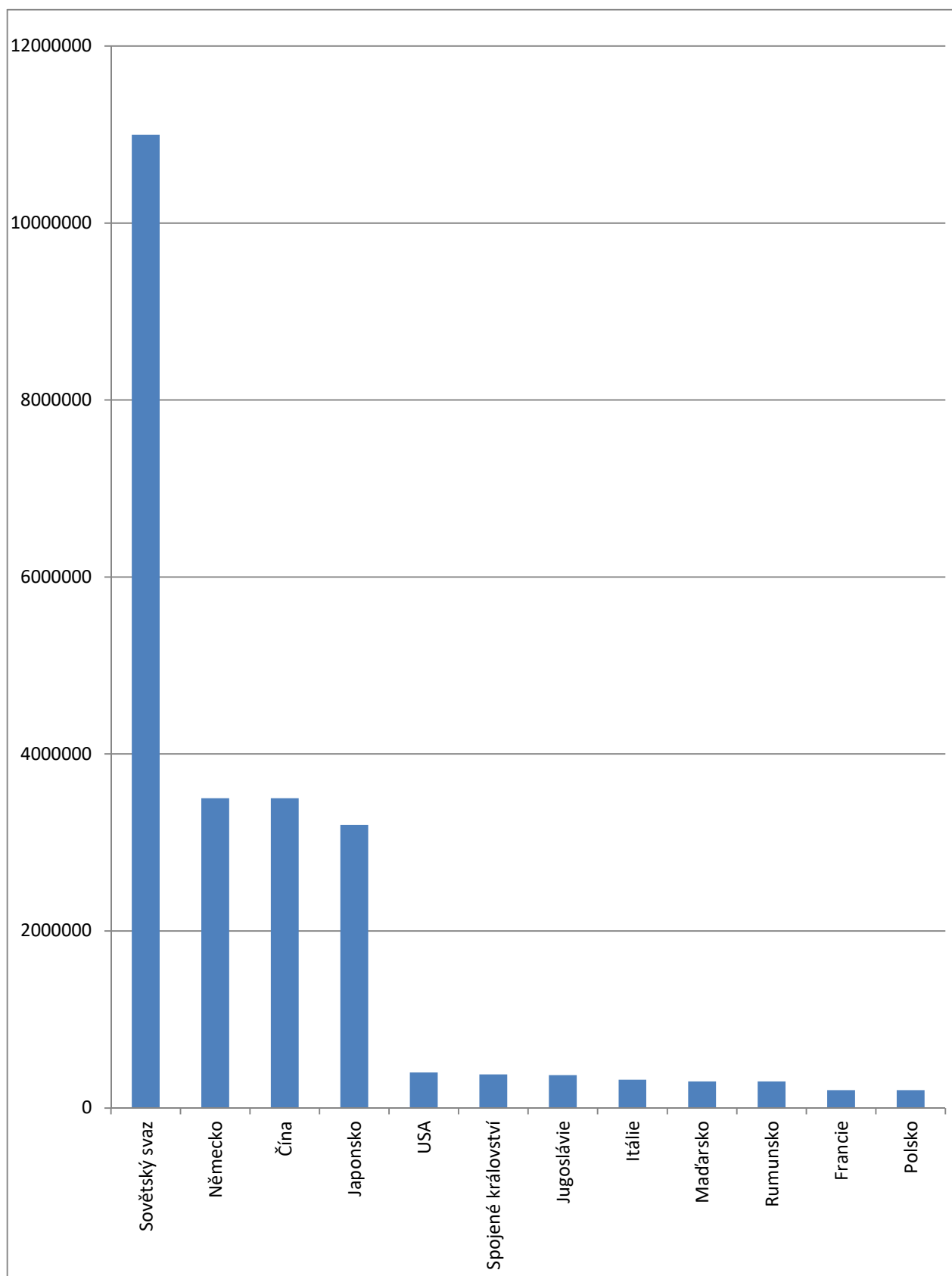
Dohromady zemřelo 70 milionů lidí. V porovnání 1. světová válka měla jen 15 milionů obětí. Nejničivější válka světa trvala od roku 1939 do 1945. Tolik lidí zemřelo také kvůli moderním zbraním, které se za války vyvíjely.

GRAFY – OBĚTI 2. SVĚTOVÉ VÁLKY

CIVILNÍ OBĚTI

VOJENSKÉ OBĚTI

ZÁVĚR

Dlouhodobě se zajímám o 2. Světovou válku, a když jsem zjistil, že v ní můj praděda bojoval, chtěl jsem vědět víc. Nikdo z rodiny ale více informací neměl. Josef Firla se totiž o svých příbězích zmiňoval jen málo. I jeho dcery litovaly, že se svého otce nestihly zeptat na podrobnosti a že se to už nikdy nedozví. Proto jsem moc rád, že se mi podařilo získat archivní dokumenty. Například nikdo z nás netušil, že praděda bojoval u Dunkerque, nebo že vůbec byl v Africe.

Překvapilo mě, že je tam velké množství informací. Celá složka dokumentů z Vojenského ústředního archivu obsahuje 50 stran materiálů. Několik dokumentů mapuje z různých zdrojů válečné období, včetně popisů přesných datumů od zajetí Angličany po přijetí do Československého oddílu. Velké množství materiálů se týká období komunistického režimu. Tyto informace byly pro celou rodinu nové. Nikdo nevěděl, že byl praděda dlouhé roky v souvislosti se svou vojenskou minulostí dále sledován a že vojenský archiv obsahuje i poměrně podrobné informace týkající se profesního života, vyjádření dalších vojáků československého odboje k jeho charakteru atd.

Já i moje rodina jsme tedy byli velmi rádi, že jsem toho tolik zjistil. Také jsme díky tomu pochopili život Josefa Firly v širších souvislostech, včetně jeho mlčenlivosti.

Zároveň bylo zajímavé hledání v rodiných fotografiích, dokumentech a vzpomínání na pradědu. Bylo vidět, že to babičku, tetu a mámu těší.

Mapování obětí 2.světové války mě dlouhodobě zajímá. V grafech se mi podařilo přehledně toto téma zobrazit. Při popisu obětí vojenských, civilních a obětí holocaustu jsem si uvědomil, že je téma tak obsáhle, že je obtížné stručně vystihnout to důležité.

Celkově jsem ze svou prací spokojený, protože se mi podařilo uchovat pradědův příběh pro další generaci.

SEZNAM ZDROJŮ A LITERATURY

<https://www.youtube.com/watch?v=dOPLj9Yz19U>

<https://vimeo.com/128373915>

https://en.wikipedia.org/wiki/World_War_II_casualties

Velká vlastenecká válka - 4.díl (1978) – dokumentární seriál

<http://www.palba.cz/viewtopic.php?start=20&t=1233>

<https://www.valka.cz/10-WW2-Nemecko-Ztraty>

<https://www.youtube.com/watch?v=G9L22XjCiqo>

www.holocaust.cz/

<https://cs.wikipedia.org/wiki/Holokaust>

dokumenty z Vojenského ústředního archivu Ministerstva obrany ČR

dokumenty z rodinné pozůstalosti

ústní a e-mailová komunikace (Lenka Urbanová, Vlasta Firlová dcery Josefa Firly)

Knihy:

II. světová válka v dokumentární fotografii, David Boyle, REBO productions, 1998

II. světová válka den po dni, Antony Shaw, Naše Vojsko, 2000

Rozhodující bitvy 2. Světové války, Dr. Chris Mann, Slovart, 2010

PŘÍLOHY

publiky Československé v *22-1/682/3*

Odvodní (presentační) komise

Odvodní (presentační) lístek č. *193 T-1052*

1	Den odvodu (presentace)	29.zář 1943
2	Jméno a příjmení, hod. a br. poměr	FIRLA Josef
3	Den, rok a místo (okres) narození	10.prosinec 1920 Životice okr.Tešín
4	Domovská příslušnost, místo, okres, země	Prostřední Suchá, okr. Tešín
5	Bydliště	Tunis
6	materšská řeč	česká
7	ženat, svobodn	svobodn
8	náboženství	evangelík
9	povolání	hodinář
10	Zvláštní voj. výcvik a druh zbraně	v něm.armádě, 8 měsíců
11	Výška těla v cm	1,73
12	Délka chodidla v cm	42
13	Lékařská klasifikace a odvodní rozhodnutí	<i>Schovan k službě v zahraničí</i>
14	Poznámka	

Není-li jinak nařízeno, budete k nastoupení činné vojenské služby povolán svolávacím lístkem.
 Odvodní (presentační) lístek dobře uschovejte; při nastoupení vojenské činné služby jste povinen přinést ho sebou.

Předseda odvodní komise: *Josef Kříž*

9.7.

Vojenský Útvar 2227

Na nátlak Němců byl odveden 10.9.1942.Výcvik prodělal Augsburgu.V Řadice byl s něm.armádou u prap.51,86.Byl jat dne 12.5.1943 u Tunisu.
 Z Afriky odejel přes Gibraltar lodí holandskou nezn.jm do Anglie a přistál v Liverpoolu 24.7.1943.
 Z Patriotic School propuštěn dne 28.9.43.
 U NT se hlásil 29.9.43.Nepředložil žádný voj.doklad.
Klíma ze m RAF

Lékařský nález: A -
 presentován: 29.zář 1943
 otec: Alois
 matka: Ludvíka Folvarčná
 školy: 5 obecných českých, 2 měst., české
 příbuzní: Alois Firla, * rostřední Suchá, okr.Tešín.
 řeči: německy, polsky.
 řidič: ano.

30.9.43 6848/d 43:hlášen nástup,pres.a zaslána kopie od
 15.11.43 *Převzato RAF komisí v Londýně*
 16.11.43 7086/d 43:hlášen MNO, že přijat let.komisí.

Příloha č. 1: Odvodní lístek do čs. zahraniční armády

4) 889 „Osv. 255“

„U“

MINISTERSTVO NÁRODNÍ OBRANY	Značka spisovny
Čj: 185 808/78	Označení lhůty
Zároveň vyřízeno	Dřívější spisy

Věc: Příjmení a jméno (i rodné příp. krycí) účastníka národního boje za osvobození:
F i r l a Josef Ing. *1942 V - 22. led!*
 nar.: 10.12.1920 v Životicích okr. Karviná
 pokud účastník národního boje za osvobození již nežije, osoba, která žádá o převod práva:
 nar.: _____ v _____ okr. _____
 bydliště: 160 00 Praha 6 - Dejvice, Vostrovská 23/2059
 Žádost o vydání „Osvědčení“ podle zák. č. 255/46 Sb.

Další nové spisy a žádosti	Zpracoval <i>[Signature]</i> Náčelník skupiny	Před schválením: MINISTERSTVO VNITRA České socialistické republiky 1. Ministerstvo vnitra K vyjádření Čj.Ar-50/57-1978 V archivu MV je založen příslušníka německé armády Josefa Firla, který při výslechu uvedl, že v červnu 1942 pod nátlakem přijal se svým otcem Volkliste 3. Na základě toho byl 10.9.1942 povolán do německé armády. V augsburgu prodělal pěší výcvik a v březnu 1943 byl poslán s jednotkou do Afriky, kde byl 12.5.1943 zajat Angličany. V zajateckém táboře se přihlásil do čs. za- 2. MNO - zpět: Náčelník: hranicní armády a byl proto dopraven do Anglie. Úvodní komisí byl dne 2.9.1943 doporučen k přijetí do čs. zahraniční armády. Poznámky: Další poznatky se nacházejí ve fondech 24-7-15/193 a 22-10-19/24, které jsou trvale uloženy ve VHÚ v Praze. Stanovisko: služba v německé armádě je zákonou překážkou podle §1, odst. 3, písm. a) zák. č. 255/46 Sb. <i>[Signature]</i> 31. března 1979
25 dubna 1979		
VYŽ. KD-AVEO + Yano VHA.		
	Náčelník oddělení	
	Schválil	
	Opsal	
	Přezkoušel	
	V deníku spisů poznamenal	
	Odeslal z výpravny	
	Zakládací značka Za	

ULOŽ TRVALE

5.2.77

35

Vojenský historický archiv
kopie materiálů 1. a. 11
číslo: 12

Příloha č. 2: Zamítnutí žádosti o vydání „Osvědčení o účasti na národním boji za osvobození“

Informační zpráva

pro náčelníka kádrové správy MNO k žádosti Ing. Josefa FIRLA, nar. 10.12.1920 v Životicích, okr. Karviná - čj. 51449/1980 o povolení výjimky z ustanovení § 1 odst. 3 písm. a) zákona č. 255/1946 Sb.

Vážený soudruhu generálporučíku,

Ing. Josef F i r l a , nar. 10.12.1920 v Životicích, okr. Karviná, bytem Praha 6, Vostrovská 23/2059, národnosti české, původním povoláním hodinář, po propuštění z armády vystudoval střední školu pro zahraniční vojáky a věnoval se svému původnímu povolání, nyní hodinář-opravář, bez politické příslušnosti, požádal dne 8.10.1979 o povolení výjimky z ustanovení § 1 odst. 3 písm. a) zákona č. 255/1946 Sb. k vydání osvědčení jako příslušníku čs. zahraniční armády v době od 29.9.1943 do 5.5.1945, jelikož před vstupem do čs. zahraniční armády konal službu v nepřátelské (německé) armádě.

V případě Ing.J. Firla přicházejí v úvahu hodnotit tyto zvláštního zřetele hodné skutečnosti:

- službu v německé armádě nenastoupil dobrovolně. Žil se svými rodiči na Těšínsku, které bylo zabráno Polskem a po jeho okupaci přičleněno k Německu. Byl donucen se svými rodiči přijat Volksliste č. 3 a na jejím základě povolán 10. září 1942 ke službě v německé armádě.

- Po absolvování výcviku u 51 86 praporu byl v březnu 1943 odeslán na frontu do Afriky a zde byl v květnu téhož roku zajat anglickou armádou. V zajetí se přihlásil do čs. zahraniční armády a proto převezen do Anglie a zde 29.9.1943 prezentován do naší armády. Po absolvování spojovacího výcviku byl dne 10. března 1944 přemístěn ke spojovací rotě a 1. září 1944 spolu s ní nasazen do bojů od Dunkerque až do osvobození.

- V německé armádě tedy konal službu po dobu cca 8 měsíců, v zajetí pobyl 4 a půl měsíce, v čs. zahraniční armádě sloužil 19 měsíců.

- Za službu v čs. zahraniční armádě mu byla udělena čs.

vojenská pamětní medaile se štítkem VB a byl vyznamenán čs. medailí za chrabrost. V červnu 1945 byl povýšen na svobodníka, před odchodem do zálohy 17. října 1945 na desátníka.

- Za bojů nebyl raněn.

- Po propuštění do zálohy 17.10.1945 vystudoval střední školu pro zahraniční vojáky a věnoval se svému povolání hodináře. Dalším studiem získal vyšší kvalifikaci a do r. 1969 pracoval jako strojní inženýr ve Státním výzkumném ústavu pro stavbu strojů v Běchovicích. Nyní pracuje jako hodinář-opravář v pražském družstvu Soluna.

- Vede uzavřený život, k veřejným věcem a občanům má vyhýbavý vztah. Je bezpartijní, veřejného života se neúčastňuje, politicky se neangažuje.

Po vyhodnocení všech uvedených okolností a po předběžné konzultaci s náčelníkem 6. oddělení ^{vzhledem k věku} mějeví se případ Ing.J. Firla jako hodný zvláštního zřetele zejména proto, že se aktivně nezapojil do veřejného života, politicky se neangažuje, po krizovém období odešel v r. 1969 ze svého zaměstnání pracovníka výzkumného ústavu pro stavbu strojů, nevyužívá získané kvalifikace strojního inženýra a pracuje jako hodinář-opravář. Navrhují proto výjimku z ustanovení § 1 odst. 3 písm. a) zákona č. 255/1946 Sb. n e p o v o l i t a Ing.J. Firlovi zaslat odpověď na jeho žádost podle připojeného návrhu.

23. října 1980

Zpracovala: pplk. Horynová

24. X 1980

pplk. M. Kautz

+ nepřítel dobrovolně ke spolupráci, ale byl zj. at.
pplk. J.

MINISTERSTVO NÁRODNÍ OBRANY

Skupina pro vydávání osvědčení podle zák. č. 255/46 Sb.

K čj.: 185 808/78

Příloha č. 1

LIST POZNÁMEK

Příjmení a jméno ..... Ing. Josef Firla ..... nar. 10.12.1920
Místo narození ..... Životice ..... okres ..... Karviná
Bydliště ..... 160 00 Praha -Dejvice Vostrovská 23/2059
Druh odboje Z0
Dřívější spisy (priority) .....
Další čj. ....

Vyhodnocení žádosti: Žádá o vydání osvědčení jako příslušník čs. armády v zahraničí za období červen 1943 do 5.5.1945. Při osobní návštěvě na MNO dne 10.10.1979 předložil žádost o povolení výjimky a předal německou pracovní knížku, v níž na str. 7 je uvedeno, že ukončil zaměstnání v hodinářství dne 7.10.1942. Tím potvrzuje svůj údaj, že do německé armády nastoupil 10.10.1942. Po skončení řízení žádá o vrácení této knížky. 2

Stanovisko MV ČSR čj: Av. 50/57-1978 : V červnu 1942 po nátlakem přijal se svým otcem Volklistu č. 3. Na základě toho povolán do německé armády dne 10.9.1942. V březnu 1943 povolán s jednotkou do Afriky, kde byl 12.5.1943 zajat Angličany. 2.9.1943 doporučen k přijetí do čs. armády v zahraničí. Služba v německé armádě je zákonnou překážkou podle ustanovení § 1 odst. 3 písm. a) zákona č. 255/46 Sb.

VHA : 29.9.1943 odveden do čs. armády v zahraničí, na odvodním lístku je uvedeno, že pod nátlakem byl povolán dne 10.9.1942 do německé armády, vojenský výcvik prodělal u 51 86 praporu německé armády, 12.5.1943 zajat v Tunisu, 28.9.1943 propuštěn ze zajetí, 29.9.1943 se hlásil u NT čs. vojska v Anglii. Příloha č. 4

Kmenové doklady :

- válečná vložka : -29.9.1943 odveden a zařazen do čs. bran. moci u NT v Anglii, -10.3.1944 přemístěn k spojovací rotě.
- historická karta: -presentován 29.9.1943, do pole odeslán 1.9.1944, Čs. pamětní medaile, z německé armády zajat v Tunisu, desátník demobilizován dne 17.10.1945.
- kmenový list : účast v bojích po vylodění ve Francii-Dunkerque. Vyznamenán Čs. medailí „Za Chrabrost“ a čs. pamětní medailí se štítkem „VB“, demobilizován 17.10.1945.

OVS Praha 6 : TPCH uvádí, že do politického života se nezapojuje, příloha č. 3

MNV z místa bydliště i z místa odkud narukoval do německé armády : není námitek. Příloha č. 2 a 5 .

Osvědčení o národní spolehlivosti z r. 1945 . Viz příloha č. 6 bez závad.

Výpověď svědků o voj. službě v čs. armádě v zahraničí v souladu s KD. Příloha č. 7, 8, 9,

,/. obraž

12

Předběžný závěr : Efekt vojenské služby v čs.armádě v zahraničí v celkové délce 19 měsíců s účastí v bojích po invasi ve Francii u Dunkerque převyšuje 7 -mi měsíční vojenskou službu v německé nepřátelské armádě. Za bojové zásluhy byl vyznamenán Čs.med. Za Chrabrost a proto považují případ za hodný zvláštní zřetele pro povolení výjimky z ustanovení § 1 odst.3 písm.a) citovaného zákona.

Návrh zpracován.

Zpracoval : plk.A.Kříž, 4.12.1980

Souhlasím: plk. Resocha = podle

oprávněného konceptu

20. III. 1980

plk. Resocha

NKS svým čj. 51449/21-Z-38 z 29.10.1980 nepovolil výjimku, žadatele o tom vyrozuměl.

Zpracoval: V.Toman

Příloha č. 4: Příklad jednoho z doporučení k získání osvědčení

Pro účastníky domácího nebo zahraničního
odboje nebo pomocníky partyzánů

P O T V R Z E N Í

Podepsaný /s/ M. KACZER JAN nar. 5. 10. 1919 v VIĐNĚ
okres VIĐEN bytem v PRÁZE 8 KOBYLIŠY KANHOVSKÉHO 18

P O T V R Z U J E

že s. ING FIRLA JOSEF nar. 10. 12. 1920 v ZIBOŘICÍCH
okres HAVLÍČKA t.č. bytem v PRÁZE 6 VOJTRAVSKÁ 23

byl účastníkem národního boje za osvobození v době od 29. 9. 1943
do 5. 5. 1945 /uvést pokud možno přesná data/ v odbojové sku-
pině ZÁHRANIČNÍ ARÁDĚ V ANGLII
velitel MAJ. REITINGER

a prováděl tuto odbojovou činnost:

S JMENOVANÝM JSEM SLOUŽIL V ZÁHRANIČNÍ ARÁDĚ
V ANGLII OD PODZIMU 1943 DO KONCE VÁLKY. SPOLEČNĚ JSME SE
ZÚČASTNILI BĚŽU U DUNKERKE VE FRANCII. ZNAL JSEM
HO JAKO SPOLEHLIVÉHO VOJÁKA.

/Při nedostatku místa pokračujte na druhé straně! Uveďte podrobný
popis aktivní odbojové činnosti se zvláštním zřetelem k její sou-
stavnosti, nepřetržitosti a jejímu zaměření k osvobození republi-
ky - i způsob, jak jste nabyt známosti o odbojové činnosti jmeno-
vaného /jmenované/.

Jsem účastníkem /cí/ národního boje za osvobození a vlastním
osvědčení podle zákona č. 255/46 Sb. +/;

čj. 76561-KA-1265-1948 ev.č. 29077 ze dne 22. ČER. 1948

jako VOJIN od PODZIM 1943 do 5. 5. 1945

- s jmenovaným jsem v odboji aktivně spolupracoval od PODZIM 1943
do 5. 5. 1945 ve skupině SPOLUPRACI ROTA

v místě ANGLII - FRANCII jejím vedoucím byl REITINGER MAJ.

M. Kaczer

+/ Nejste-li účastníkem /cí/ národního boje za osvobození,
škrtněte !

Příloha č. 5: Potvrzení spolubojovníka

FEDERÁLNÍ MINISTERSTVO NÁRODNÍ OBRANY

Č. j. 307 984/1990

POTVRZENÍ

Josef F I R L A

nar. dne **10.12.1920** v **Životicích** okres **Karviná**,
státní občan československý, který ~~padl~~ ~~byl popraven~~ - zemřel - je ~~nezvěstný (ode)~~ dne
15.9.1988, byl

ÚČASTNÍKEM NÁRODNÍHO ODBOJE ZA OSVOBOZENÍ

podle zákona č. 255/1946 Sb., o příslušnících československé armády v zahraničí a o některých jiných účastnících národního boje za osvobození.

Způsob účasti na národním boji za osvobození a doba strávená ve vlastnosti účastníka národního boje za osvobození (§ § 1 a 15 zákona č. 255/1946 Sb.):

**příslušník čs. armády v zahraničí od 29. září 1943 (tisíc-
devětsetčtyřicettři) do 5. května 1945. Vojenskou službu
v polním útvaru komal od 1. září 1944 do 9. května 1945.
Demobilizován 17. října 1945.**

Toto potvrzení se vydává podle § 6 odst. 4 vyhlášky č. 102/1964 Sb. ve znění vyhlášky č. 179/1968 Sb.:

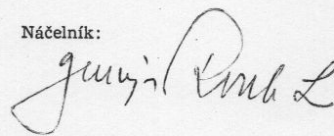
Amálii F I R L O V É

nar. dne **28.1.1923** v **Prostřední Suché** okres **Karviná**,
pozůstalé (mu) **manželce** po shora uvedeném účastníkovi
národního boje za osvobození, na žádost podanou dne **22. června 19 90**

V Praze dne ..... **21.8.** 19 **90**

L. S.

Náčelník:

Vlastnoruční podpis majitele potvrzení

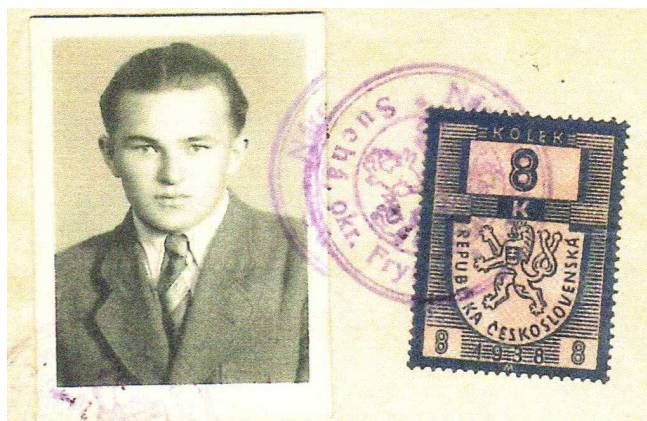

Foto č. 1: Josef Firla

Foto č. 2: Josef Firla (vlevo) se spolubojovníkem